

Jouluna kirkkomaalla

Sävellys: Esko Mustonen

Sanat: Esko Mustonen

Jouluna kirkkomaalla

Hankien peitossa uinuvi kukkiva maa,
ja hämärä varhain jo päivän nyt pois sammuttaa.
Vaan iltahan tummuvaan keitaana kauniina hohtaa,
jouluiseen loistoonsa kalmisto kun puhkeaa.
Täältä pois kerran kulkumme johtaa;
Tervehdykset rajan taa!
Valojen merenä hohtaa, jouluinen kirkkoma.

Kynttilät haudoilla täältä jo lähteneiden, luo
lämpöistä valoaan, näky on juhlallinen.
Saa muistoista kalleimmat arteena mukanaan kantaa.
Herkällä hetkellä silmän nekostumaan saa.
Täältä pois kerran kulkumme johtaa;
Tervehdykset rajan taa!
Valojen merenä hohtaa, jouluinen kirkkoma.

Jouluna muistamme syntymää Vapahtajan.
Hän anteeksi-annon toi voittaen myös kuoleman.
Siks´ tälläkin paikalla kaiken voi huomaansa kantaa,
kohdata silloin on haikeuskin helpompaa.
Joulu saapunut on kirkko-tarhaan; Siunaus muistoillensa!
Kotinsa saa siellä parhaan, ikuisen taivaassa.

Lyhdyt ja kynttilät haudoilla luo valoaan.
Ja tunnelma jouluinen huokuva ylitse maan.
Sen kosketus rauhaisa tyynnyttää kiireisen mielen,
hellittää hetkeks´ saa arkisen aherruksen.
Juhlan viettohon taival nyt johtaa, soi kellot tapulissaan.
Kauniina kajastus hohtaa, jouluisen kirkkomaan

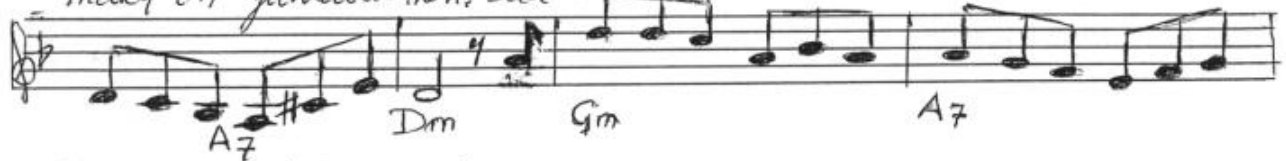
Jouluna kirkkomaalla

Esko Musonen

1. Hankien peitossa iinuvi kukkiva maa, ja lämänä vanhaan jo
2. Kynttilät haudoilla täältä ja lähtenei - den, luo lampoita valosau,

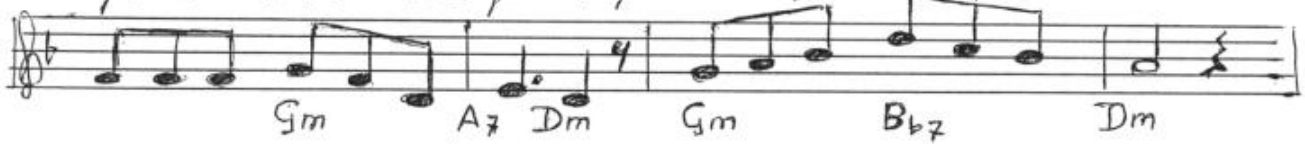
päivän myt pois sammut-taa, Vaan iltahan, tummuwaan keitaana kauniina
mäky on juhlalli-nen. Saa muistoita kalleimmat aarteena mukanaan

hohtaa, jouluiiseen loistonsa kalmito kun puhke-aa. 1-2 Täältä
kantaa. Herkällä hetkellä silmän me kostumaan saa.

pois keuran kulkumme joltaa ; Tervehdyk- set rajain taa!

Valojen merenä hohtaa, jouluiinen kirkko - maa.

